

שאלות ותשובות

הרצאת המדריך מס' 63 | 15 באפריל, 1960

שלום רב, אני מביא לכם ברכות, חבריי היקרים. מבורך הערב הזה. יום זה על ספירת כדור הארץ שלכם מציין יום מיוחד מאוד. הוא מציין נקודת שיא מסוימת שבה הגבוהה מכל הרוחות הנבראות מימשה את מעשה האהבה הגדול ביותר. הבה נחשוב עליו [על ישו] עם כל אהבתנו. אנחנו לא יכולים לכבד אותו טוב יותר מאשר להתמיד בעבודה הזו שבה לכולנו יש את הפריבילגיה להשתתף: אתם בצד שלכם, ואנחנו בצד שלנו. בדרך זו, ישוע המשיח, שהראה את הדרך, יעשה את מעשה האהבה הגדול ביותר הזה בְּאִמָּת עבור כולכם. כי רק בנתיב ההיטהרות תוכלו להפיק תועלת מאהבתו, מהאמת שלו, מהנוכחות שלו. רק בדרך הזו, תלכו אחריו ובעקבותיו. אתם לא צריכים לעשות זאת בגלל "חובה", אבל ההכרה צריכה לצמוח בכם שאהבה ואמת הופכים את האדם לחופשי. אהבה צריכה להיות תמיד מילת המפתח. יהי רצון שזה יחדור לאזור העמוק ביותר של נשמתכם.

ועכשיו, חבריי, אני מוכן לענות על שאלותיכם, כמיטב יכולתי.

שאלה: כאן מלמדים אותנו שהישועה מגיעה דרך עבודה, דרך חיפוש עצמי, דרך מאמץ ודרך מציאת דימויים שיש לשלח אותם. היום, אדם המכנה את עצמו "נוצרי שנולד פעמיים" שאל אותי אם אני מקבל את ישוע כמושיעי האישי ושאל לא עשיתי זאת, לא אמצא ישועה.

השאלה שלי היא: כיצד נוכל ליישר את ההדורים את הדוקטרינה שהוכרזה על ידי הכנסייה של אמונה בישועה באמצעות מישהו אחר עם העבודה שלנו בנתיב? ובהמשך, האם אמונה זו בישות שמימית שהפכה לאדם מספיקה כדי שבן תמותה יוכל לשתף, באמצעות טקסים מסתוריים, בחייו האלוהיים? האם אמונה זו בתוספת הסקרמנטים [הפולחנים הדתיים בנצרות] מספיקה כדי לגאול אותנו מכבלי האשמה הארציים והמוות הארצי ולהעיר אותנו לחיים חדשים שפירושם קיום נצחי וברכה דתית?

המדריך: ראשית, הרשו לי להדגיש שזו אי הבנה מוחלטת מצד בני אדם רבים לחשוב שכל מעשה, אפילו מעשה האהבה הגדול ביותר, יכול להספיק כדי שהם ישוחררו מהקשרים הפנימיים שלהם. אלה שאוהבים להאמין בכך עושים זאת לעתים קרובות כי זה יהיה, אכן, מאוד נוח. כמובן שזה לא כך ודבריו של ישוע מעולם לא התכוונו לכך.

הסברתי באריכות באיזו דרך היווה מעשהו של ישוע המשיח ישועה לכל הישויות שנפלו, מהי תרומתו וכיצד הוא פתח את הדלת והראה את הדרך. אני לא צריך לחזור על זה עכשיו, כי הכל מתועד וזה חסר-תועלת לקחת את הזמן הפנוי לחזור על זה. על ידי קריאה חוזרת של דבריו, תראו שמעולם לא השתמע או נאמר שביאת המשיח פוטרת את הפרט מעבודה וממאמץ אישיים. ההפך הוא הנכון.

ייתכן מאוד שאנשים מגיעים לישועה, לחופש פנימי, לשחרור מאי-אמת למרות שהם לא מקבלים את המשיח. עם זאת, זה לא משנה את העובדות. העובדות הן שישוע המשיח הוא הגבוה ביותר מכל הברואים, שהוא הגיע לכדור הארץ ושביאתו היתה נקודת המפנה בהתפתחות הכללית של הרוחות הנופלות. כאשר ההתפתחות האישית מגיעה לנקודה האופטימלית, האדם פתוח לאמת מכל בחינה. אדם מסוגל להשתחרר מדעות קדומות ומרעיונות מוקדמים ושום דבר לא יעמוד בדרך של לחוות את האמת בכל הרמות.

במילים אחרות, אדם יכול להתחיל בנתיב של התפתחות עצמית ועדיין לשמור רעיונות מסוימים שאינם עולים בקנה אחד עם האמת, בין אם זה נוגע לנושא זה או לכל נושא אחר. אולם בעת ובעונה אחת, האמת תחדור כתוצאה מחוויה פנימית, ולא על ידי כל קבלה חיצונית של דוקטרינה או אמונה. וייתכן באותה מידה שאנשים מאמינים ומקבלים את האמת הזו - או כל אחת אחרת- ועדיין מְשַׁמְרִים בנפשם את עצם החסימות שלא יאפשרו להם לשחרר את עצמם. אנשים נאחזים בדעות קדומות מסוימות על פי החינוך שלהם, הסביבה ותפיסותיהם המוטעות או הדימויים האישיים. התנגדות פנימית חוסמת את הדרך אל האמת. כמו כן, ייתכן שיש לאדם רגשות מעוותים מאוד והוא מאמץ אמת ע"י צירוף מקרים, כביכול. אמת זו, אם כן, לא תהיה יעילה מכיוון שהמניעים שגויים, התחושות הבסיסיות אינן בריאות. אפשר אפילו להתנגד לְשִׁקְרִיּוֹת מתוך חסימות פנימיות וסובייקטיביות, במקום מתוך חופש ואובייקטיביות. בקיצור, אתם יכולים להתנגד לשקר מתוך רגשות לא בריאים, כמו גם לקבל אמת מתוך רגשות לא בריאים. הדרישה תמיד וראשונה במעלה צריכה להיות טיהור של הרגשות. הכוונה הנכונה היא מה שחשוב ולא מה שמקבלים ומאמינים כלפי חוץ. מדוע וכיצד נוצרה אמונה, על אילו מניעים פנימיים היא מבוססת - זה מה שחשוב בסופו של דבר.

הנתיב הזה שאתם הולכים בו כרוך בהבאה לידי ביטוי את כל המניעים המעוותים, לא משנה כמה עמוק הם חבויים ובלתי מודעים. בכך הנשמה שלכם תהפוך לבריאה וחופשית. זה, בתורו, יאפשר לכם לחוות את האמת שעליכם לקבל ולדעת, במקום לקבל אותה עם האינטלקט שלכם בלבד.

האמת של ישוע המשיח תהיה בסופו של דבר חלק מהחוויה הפנימית של כל האנשים שמפתחים את נשמתם. אצל חלקם, האמת הזו מגיעה מוקדם יותר ואמיתות אחרות מגיעות מאוחר יותר. עם אנשים אחרים זה הפוך. אבל לומר, "אתה צריך לקבל את ישוע המשיח" זה שגוי בדיוק כמו לומר, "אתה צריך להאמין באלוהים." זה רק יוצר תגובות מזיקות, כמו כפייה, אשמה, התנגדות או מרד. כל ה"חייבים" יוצרים מצבים שמגבירים התנגדות לאמת. האמת מנוצלת על ידי הפיכתה לכלי לעקרון השליטה באדם. האדם האחר חש בכך ואז משליך את ההתנגדות שלו על האלוהי במקום על האדם. לעתים קרובות ההתנגדות שגויה כמו זו שנגדה מתנגדים. שתי החלופות שגויות.

אמונה באלוהים, אמונה במשיח, אמונה ככזו היא, כמובן, מפתח עיקרי. אבל אי אפשר לצוות עליה. אמונה באה באופן טבעי כאשר מכשולים מוסרים. לכל בני האדם יש מחסן פנימי של אמונה, אהבה, אמת, חוכמה, אבל אלה נעולים על ידי החסימות והסטיות. כל התכונות האלוהיות הללו משתחררות אוטומטית במידה שהסטיות הפנימיות מיישרות את עצמן במהלך העבודה בנתיב. זה בא תמיד כפועל יוצא. זהו גידול טבעי שלעולם לא ניתן לכפות ישירות. כשהמורים הדתיים הארציים שלכם מתופפים בתוכם שאתם שחייבת להיות לכם אמונה, הם לא משיגים כלום. במקרה הטוב, זו תהיה אמונה נכפית. וככל שהכפייה חזקה יותר, כך חזק יותר המרד הפנימי, הלא מודע, נגד האמונה הניכפית - שאומצה רק בגלל שזה היה צפוי ונדרש. זה אותו דבר עם אהבה. אינכם יכולים לצוות על עצמכם לאהוב, אבל בעבודה המעמיקה הזו, אתם בסופו של דבר לומדים ומבינים מדוע אין לכם אמונה או אין לכם אהבה ומהן המסקנות הפנימיות השגויות שגורמות לכם לסגור את הדלת לבארות האמונה והאהבה הפנימיות שלכם, באופן לא מודע ברוב המקרים. אולם לפני שתגיעו לנקודה זו, לעיתים קרובות עליכם להיות מודעים לעובדה שאין לכם אמונה ואין לכם אהבה תחת רמות ניכפות משולבות של פסאודו-אמונה ופסאודו-אהבה.

רק לאחר הבנה מלאה של הסיבות הפנימיות, התפיסות השגויות והסטיות על כל התולדות השליליות ותגובות השרשרת שלהן, אמונה אמיתית, אהבה אמיתית, אמת אמיתית, חוכמה אמיתית וכל שאר התכונות האלוהיות תהיינה חלק מהמהות האלוהית שלכם.

כמובן, אמונה היא מפתח, כשם שאהבה היא מפתח, כפי שהאמת היא מפתח. כל אחד מהם, במהותו הבלתי מדוללת, מכיל את כל התכונות האחרות. אחד הוא הכל, והכל אחד. השאלה היא לא אם אתם צריכים את זה או לא. לא יכול להיות ספק בעניין הזה. השאלה היא איך אתם יכולים להשיג את זה, למה זה חסר לכם, מה בכם חוסם את הדרך. כך האלוהי שבכם יוכל להתגלות. אם כך, זה מפתח - המפתח לחיים, המפתח ליקום.

שאלה: עדיין יש חלק אחד בשאלה שלי שלא נענה, שקשור לשאלה האם ניתן או לא להציל אדם באמצעות מדיום של המושיע או באמצעות מאמציו של האדם עצמו?

המדריך: עניתי על זה. אמרתי שזה לא יכול להיות. אתה צריך לעשות את העבודה בעצמך.

שאלה: אמרת שכשהמחסומים מוסרים, האמונה באה בעקבות זה. אבל אני מכיר אנשים שיש להם אמונה ועדיין יש להם הרבה חסימות.

המדריך: מלכתחילה, בכל הנוגע לתכונות אלוהיות כלשהן, זו תמיד שאלה באיזה שלב נמצא כל בן אנוש. לא ניתן לומר על כל בן אדם שיש לו אמונה שלמה או אהבה שלמה. החוסר חבוי לרוב בלא מודע. במישור המודע, חלקה הגדול של האישיות אכן עשוי להיות בריא, בעוד החלק החסר נשאר בלא מודע. בנתיב הזה, תמיד באים לידי ביטוי החוסרים החבויים כמו גם המסקנות השגויות. לאדם אחד יכולה להיות אמונה בריאה למדי, אבל תכונות אלוהיות אחרות נפגעות ומשפיעות בעיקר על האישיות. אף פעם לא ניתן לפשט יתר על המידה. לפעמים זה מסובך בגלל האפשרות שאמונתו של מישהו היא כפייתית או אסקפיסטית [נטייה לברוח מהמציאות], ואז זו לא אמונה אמיתית, אלא אמונה כוזבת. זה עשוי להיות תערובת של אמונה בריאה חלקית, חוסר חלקי של אמונה לא מודעת ואמונה כוזבת. כל זה צריך לברר, לחקור ולהבין ביושר. רק אז אתם יכולים לעשות סדר בנשמה שלכם.

שאלה: ברצוני לשאול משהו על אחריות עצמית. האם אחריות עצמית לא תוביל לחוסר אחריות כלפי אחרים? אם אני אחראית רק על עצמי, איך אם כן אני השומרת של אחי? האם זה לא יוביל לאנוכיות, להיות אחראי רק על החיים והרווחה שלי? הייתי מחפשת קודם את מה שהכי טוב ומתאים לי ורק אחר כך מתחשבת באדם האחר. למרות שהייתי נותנת לאחרים זכויות שוות, הייתי מתחשבת קודם בעצמי.

המדריך: יקירתי, שאלתך מבוססת על כל כך הרבה הנחות יסוד שגויות שקשה אפילו להתחיל לענות עליה. אחריות עצמית לא רק שלחלוטין אינה מתיישבת עם חוסר אחריות, אלא זה בדיוק ההפך. על ידי שאלת שאלה זו, ניכר כי עבורך יש רק שתי חלופות: "או שאני אחראית על עצמי, או על האדם האחר". זה לא כך. אם וכאשר את אחראית או צריכה להיות אחראית לאדם אחר, את יכולה באמת למלא אחריות זו רק אם לפחות הבנת את המשמעות האמיתית של אחריות עצמית. אחרת, האחריות שלך כלפי אחרים תמיד לא תעמוד בציפיות. זו תהיה פארסה והונאה עצמית.

לעתים קרובות, אנשים מרגישים את עצמם אחראים יתר על המידה לאחרים, ובכך מרמים את עצמם על חוסר האחריות העצמית שלהם. ועכשיו אנחנו מגיעים לחלק של אנוכיות. זהו נושא חשוב בפני עצמו עליו אקדיש חלק מהרצאה בזמן הקרוב. זה נוגע בדימוי ההמון האומר, "אנוכיות היא נעימה. אסור שזה יהיה, כי זה נחשב כלא נכון, אבל למעשה האדם יהיה מאושר יותר אם יוכל להיות אנוכי. מצד שני, חוסר אנוכיות נחשבת כמוסרית, אבל היא באמת נטל ואינה הופכת את האדם למאושר". זהו דימוי המון נפוץ מאוד, ובמידה מסוימת הוא חלק כמעט מכל בן אנוש. חשוב ביותר להיות מודעים לחלק הזה, לא משנה כמה "קטן" הוא עשוי להיות. קיומו של דימוי ההמון הזה מועד לגרום לכורח ולכפיה, למרד ולאשמה בגלל המרד. זה גורם לכל מיני סטיות וטעויות פנימיות. זה מוביל אנשים לבלבול.

זה לא אנוכי שתהיה לכם הזכות להיות מה שאתם. זה לא אומר להיכנע לטבע הנמוך שלכם. האמיתי שבכם לא רוצה מעשים מזיקים. עבודה זו תוציא החוצה את האדם האמיתי, החבוי מאחורי שכבות ההגנה הכוזבות שהן תמיד פתרונות שגויים לחיים. ברגע שהאדם האמיתי בחוץ, הוא יבין שמעשים, מחשבות או נטיות לא מועילים הם לא מועילים כשלעצמם. אם אתם פוגעים במישהו אחר באמצעות אנוכיות, אתם מועדים להזיק גם לעצמכם. זו אמת, והעצמי האמיתי מסוגל להבין אמת, זו או כל אחת אחרת. עם תובנה זו חוסר אנוכיות לא יהיה עוד נטל כפייתי שאדם נאבק בו באופן לא מודע, ומקריב את ה"אושר" שלו, מתוך אמונה שזה מורכב מחוסר אנוכיות. אם אתם מאושרים, אתם תגרמו אושר לאחרים. למעשה רק אז אתם באמת יכולים להביא אושר, עזרה, או כל תרומה מועילה אחרת לברואים העמיתים שלכם. אם אתם "טובים" או "לא אנוכיים" בגלל הכפייה המבוססת על תפיסה שגויה זו, לעולם לא תוכלו לתרום באופן מועיל לאחרים, לפחות לא בטווח הארוך.

זה לא נכון שלאחריות עצמית יש קשר כלשהו לאנוכיות. אם תמצאו את אָתֶם האמיתי ותהיו נאמנים לו, תגלו את כל מה שמועיל, בהתבסס על מניעים בריאים, ולא על מניעים לא בריאים. אנשים אחרים חייבים להפיק תועלת מכך. אתם בעצמכם מרוויחים בכך שאתם הופכים לאנשים מאושרים יותר ונהנים מהזכות להיות עצמכם, מבלי לעמוד בדרכם של הסובבים אתכם. אם, לעומת זאת, אתם הופכים לקדוש מעונה ומקריבים את הרצונות הפנימיים והלגיטימיים שלכם - לא את הרצונות הגולמיים, הלא מפותחים וההרסניים - ומשעבדים אותם בגלל תפיסות שגויות כאלה, אתם פועלים ממניעים שגויים ולא בריאים, שאיש לא יכול באמת להפיק מהם תועלת. עם הרבה בני אדם, יהיה זה חשוב לחקור מעשים טובים ובלתי אנוכיים באור זה. על פני השטח המעשים הללו בהחלט נראים כבלתי אנוכיים; יחד עם זאת, הם אינם מביאים דבר מלבד חוסר שביעות רצון. זהו סימן מובהק לכך שמניעים שגויים עומדים בבסיס מעשים כאלה, אולי על סמך תפיסה מוטעית נפוצה זו, של תגובה כפייתית, במקום מתוך בחירה חופשית.

אם אתם נאמנים לעצמכם, אתם לא יכולים להיות אנוכיים, אבל אתם תהיו לא אנוכיים במובן הבריא והחופשי, שומרים לעצמכם את השיקול שיש לכם, את הזכות להיות כך.

הערה: אפשר להוסיף משהו? יש משפט בתלמוד שאומר "אם אין אני לי, מי לי? כשאני לעצמי מה אני?"

הערה: ואחריות עצמית פירושה רק שאנחנו אחראים לבחירה שלנו וגם לתוצאות. אין לזה שום קשר לאנוכיות או לחוסר אנוכיות.

המדריך: אני יודע, אבל אני גם יודע למה התכוונה החברה שלנו. היא התכוונה לזה בצורה אחרת, אבל אתה כמובן צודק. אחריות עצמית אין פירושה שאתה פשוט ממשיך בלי להתחשב באף אחד. כפי שצוין עכשיו, זה אומר בראש ובראשונה לגלות איך גרמת להשפעות מסוימות בחיך וְלקחת על עצמך את האחריות עליהן.

שאלה: ברצוני לשאול לגבי אי התאמה. במפגש השאלות והתשובות האחרון, השאלה הייתה: "האם המספר הכולל של הרוחות שהתגלגלו והתגלמו ושעזבו את הגוף סופי ואם כן, האם המספר נשאר קבוע או שיש חיבור וחיסור [הוספות והפחתות]?" התשובה הייתה: "בוודאי שאין השמדה של שום רוחות נבראות; לכן, לא יכול להיות חיסור. אבל יצירת רוחות חדשות מתרחשת". השאלה הייתה: "כל הזמן?" התשובה הייתה: "אכן".

כעת, ברצוני לקרוא מההרצאה מפברואר, 1958, שבה אחת השאלות הייתה: "האם יש ישויות רוח חדשות שנוצרו" והתשובה הייתה: "רוחות חדשות לא נוצרות לעת עתה; לא כל עוד תכנית הישועה לא מצאה את המסקנה שלה".

המדריך: אין סתירה, אם כי אני יכול בקלות לראות שזה נראה כך. עוד רגע תראה את זה. אני יכול לראות שהיה ברור יותר אם מצד שני, היה נעשה שימוש בטרמינולוגיה אחרת. הבה נבחין בין ישות רוח לבין תכונה או חומר של רוח.

שני אלה זהים במהותם ולא ממש זהים בביטוי. זה האחרון הוא תודעה טהורה, זה חי, זה חשיבה, הרגשה, רצון, ניחן בכל תכונות החיים כשלעצמן. לפני זמן מה, נתתי הרצאה שהסבירה שכל הברואים שהגיעו למצב ההתפתחות הגבוה ביותר, או שמעולם לא השתתפו בנפילה, יכולים להתקיים - מחוסר מילה טובה יותר - במצב הוויה שבו הם תכונה או חומר של רוח; או שהם יכולים להסיג את הנוזלים שלהם על פי רצונם ולהפוך לישות רוח, הדומה בצורה ובדמות לצורת בן-אנוש, שהיא שיכפול של צורת ישות רוח. לאחר מכן הם יהיו במצב פעיל. עם זאת, אין זה אומר שמצב ההוויה אינו פעיל לחלוטין; הפעילות, לעומת זאת, היא מסוג אחר. זה מאוד קשה להעביר ולהבין. כאשר ישות הרוח מחליטה לשחרר את הנוזלים, להרחיב אותם, לתת להם ליזום החוצה, כביכול, מצב ההוויה יושג שוב וחומר הרוח שלהם הופך לחלק מהכוח הקוסמי הגדול. מה שלעתיים קרובות כל כך לא מובן לגבי מצב זה הוא המחשבה שהתודעה נפסקת, הרצון האינדיבידואלי נפסק. זה לא כך. ועדיין, חומר הרוח של הישות המדוברת הוא חלק מהמאגר הגדול שהוא באמת באיחוד עם היקום.

אם תבחין בין שתי צורות הקיום הללו, תראה שאין סתירה. נכון שכל עוד תכנית הישועה לא הגיעה לסיומה, הרוחות שנוצרו נשארות במצב ההוויה ולכן אינן ישויות רוחניות, הלו בשות את הצורה שבה עוצב היצור האנושי, למרות שהחומר הוא איכות עדינה יותר, אינסופית, וקצב התדר שלו גבוה לאין ערוך. רק לאחר שתוכנית הישועה תושלם, ניתן יהיה להחזיר את הנוזלים שלהם על פי רצונם, ולמטרות מסוימות להפוך לישויות, לישויות רוח, כאשר הן תבחרנה בכך, לפחות לזמן מה. כי אף אחד מהן לא רוצה להישאר במצב הזה כל הזמן.

אז זה נכון שישויות רוח בצורה ובדמות כפי שאתה יכול לתפוס אותן לא נוצרות אלא לאחר השלמת תוכנית הישועה. וזה גם נכון שכל הזמן נוצרות רוחות חדשות: חומר של רוח, איכות של רוח, רוחות במצב הוויה. זה לא יכול להיות אחרת. שכן, העולם הרוחני הוא עולם החיים. היכן שיש חיים, חייבת להיות בריאה. רוח היא חיים והחיים הם בריאה. רק מה שמת לא יוצר. החיים יכולים רק ליצור חיים, הם לא יכולים ליצור משהו

שאינו חי. כל מה שחי הוא רוח, וכל מה שהוא רוח, יוצר. זה תהליך תמידי. אי אפשר לעצור את זה כי אי-בריאה היא בעצם זרה ומנוגדת לרוח ולחיים. עם זאת, החיים הנבראים הללו יישארו במצב זורם של הוויה למטרות איון עד לאחר שתוכנית הישועה תמצא את התגשמותה. חיי הרוח החדשים שנוצרו לא ישפיעו באופן פעיל על תוכנית הישועה וישתתפו בה. בעקיפין כן, אבל לא בתפקיד של ישות סגורה ומסיגה. האם אתה מבין?

שאלה: כן, תודה. האם השתמשו באותה טרמינולוגיה בשני המקרים רק כדי לפשט את העניינים?

המדריך: אתה חייב להבין שיש לנו הרבה קשיים להתגבר עליהן. המגבלה של השפה האנושית היא מכשול אדיר בפני עצמו. יש הרבה פחות מילים זמינות בשפה האנושית ממה שהיינו צריכים כדי להעביר את האמת של הבריאה. הוסף לכך את החסימות במכשיר האנושי [להשערת, המדריך השתמש במילה 'מכשיר' בצמוד למילה אנושי, כהבחנה מבדילה בין האדם שהוא גוף לבין ישות שהיא רוח]. לא בהכרח או רק בגלל חסימות בתת המודע, אלא גם בגלל שהמילים שאולי היו מתאימות יותר באירוע מסוים היו נעדרות בתת המודע של המכשיר. לו הייתי נכנס לכל זה באותו זמן, זה היה ארוך מדי ובזמנו אולי אפילו יותר מבלבל, כי ידע שיש לכם עכשיו היה אז עדיין חסר. אז, לא היה חשוב לכם להבין את השאלות הקשות האלה. היינו מנצלים כוח זמין בעניינים שעלולים היו ליצור אי הבנה. עניינים כאלה מתבהרים בקלות בתקופה מאוחרת יותר, כשצברתם הבנה רבה יותר.

יש עוד משהו: האפשרות שאולי אינך זוכר את החומר שאני נותן. לו היית שומר על ההרצאה על מצב הווייה של רוח ואפשרותה להסיג את נזליה, ובכך להפוך לישות, היית רואה שאין סתירה. אולי הבנת את זה בבירור על ידי חשיבה על זה, או לפחות חשת את זה בצורה מעורפלת. אנחנו בהחלט לא מאשימים אף אחד מכם. אנחנו מבינים שזה אנושי. דברים רבים יופיעו כסתירות, ובכל זאת הם לא. למעשה, אני מרבה לדבר על הסתירות לכאורה בזרמים פסיכולוגיים וכיצד הן מובילות לקיצוניות שעליהן דתות שונות מבססות את הדוקטרינות שלהן. זה מייצג את אחד הקשיים העיקריים עבור בני האנוש. רק בריאות פנימית ואובייקטיביות, כנות עצמית והסרת הסטיות האישיות, יאפשרו לבני האנוש למצוא את האמת בין שני קצוות, או בין שתי אמיתות שלכאורה מבטלות זו את זו, ובכל זאת שתיהן נכונות. העניין שהבאת כאן הוא רק דוגמא אחת מיני רבות. זה במקרה לא חשוב לך עכשיו. אבל יש סתירות רבות אחרות לכאורה, בקשר למגמות הנשמה, שבהן אי הבנות כאלה יכולות להיות ממש מבלבלות עבור האדם, לפחות לזמן מה. רק נתיב החיפוש העצמי יסיר בלבולים זמניים מזיקים כאלה.

שאלה: איך אפשר באופן אישי להגביר את היצירתיות?

המדריך: יש רק תשובה אחת: על ידי מציאת המכשולים הפנימיים, כלומר, על ידי לקיחת הנתיב של ההכרה העצמית. יצירתיות חסומה על ידי טעויות פנימיות. רבים מחבריי שהלכו בנתיב זה במשך זמן מה, חוו שבמקרים מסוימים בהדרגה, במקרים מסוימים אפילו די פתאום, התגלו כישרון חדש או יצירתיות מוגברת בכישרון ידוע. הנתיב לחיפוש עצמי מביא לשחרור פנימי. בין נכסים רבים אחרים, זה גם מביא ליצירתיות מוגברת. המשמעות היא: ההתגלות המקסימלית שאדם מסוגל לה. אין מפתח קסם ואין קיצור דרך. כל זה, אם זה קיים בכלל, לא באמת יעבוד, לא בטווח

הארוך. התשובה בת-קִימה והאמיתית היחידה היא למצוא את זה בנשמה שהיא מאובנת, שהיא תקועה, כביכול. ויש חומר כזה בכל נפש אדם, ללא יוצא מן הכלל.

שאלה: האם יתאפשר למדען ביולוגי לעשות ניסוי וליישם שיטות מדעיות בהבנת המדיום, כדי שיוכל לקשר בין האמיתות היחסיות של העולם החומרי לעולם הרוחני?

המדריך: כן, זה אכן אפשרי. אבל כאן שוב אני חייב, תוך הסתכנות להיות מונוטוני, לתת את אותה התשובה: המפתח, מוזר ככל שזה נראה במקרה הספציפי הזה, שוב טמון בהתפתחות עצמית. אם כל המשתתפים היו עושים זאת, היו מגיעות תובנות מוזרות ונפלאות, באמצעות גישה שאולי לא תמיד תהיה מהסוג המוכר בקרב המין האנושי, במיוחד בתחום המדע. למרות שבפעמים שונות, הגישות החדשות הללו יובנו ויתקבלו בסופו של דבר על ידי המדע ולא תהיינה מוערכות עוד כבלתי מדעיות. ואז אפשר לגלות תגליות נפלאות ביותר. אז תוכלו לקשר יותר ויותר את האמיתות היחסיות של העולם החומרי לאמת המוחלטת של המציאות הרוחנית. מבחינה זו יתרחש שילוב.

שאלה: האם אפשר לשאול משהו שמתייחס לשאלה על יצירתיות? אני עצמי חוויתי הופעה פתאומית של כישרון ויצירתיות חדשים, כידוע לכם. אבל יש כל כך הרבה אמנים, במיוחד ציירים, שלא התגברו על שום חסימה פסיכולוגית ובכל זאת הם מציירים יפה כל כך.

המדריך: כמובן. אין לזה שום קשר. לא אמרתי או רציתי לרמוז שיצירתיות קיימת רק באדם הבריא או הבריא יחסית. לאנשים רבים יש כישרון גדול ובכל זאת הם בני אדם המוטרדים עמוקות. הם פשוט שיחררו חלק מסוים של הנשמה - אולי בגלגולים קודמים - כך שיצירתיות בכיוון מסויים אחד זורמת החוצה. זה עדיין לא אומר שהסרת המכשולים שלהם לא תגביר את היצירתיות שלהם. זה עשוי להביא גם כישרון נוסף, שמשפר ומשלים את זה שכבר בא לידי ביטוי, או שהוא עשוי להיות בהרמוניה ולהעלות את הכישרון הגלוי לגבהים חדשים. למעשה, לעתים קרובות קורה שהנשמה הבעייתית שיש לה מצד שני כישרון יצירתי גדול, לא מאזנת במיוחד על ידי הדיסהרמוניה הזו. מה שאמרתי קודם לא צריך להוביל אותך להסיק שכשרון יצירתי אפשרי רק בתוך הנשמה הבריאה. אני רק רוצה לציין שככל שהנשמה בריאה יותר, כך יכולה לעלות יצירתיות נסתרת אל פני השטח, וגם שהדרך שבה מתבטא כישרון תלויה בחופש פנימי.

שאלה: תהיתי לגבי היחס של אנשים למחלה. אנו למדים שבמחלה עלינו לנסות למצוא את הרופאים הנכונים ואת הטיפולים הנכונים. נלחמים כדי להבריא, לא רק פיזית, אלא נפשית ורוחנית. איך נשלים את זה עם המחשבה שמחלה היא תוצאה של הפרת חוק רוחני כלשהו, ובמובן זה היא עונש. האם לא נגיד לעצמנו, האם נכון לי לסבול?

המדריך: לא, הו לא, לא! ברור שלא. בכלל לא צריך לקחת את זה ככה, שאתה נענש כי עברת על חוק. יש לגשת לזה בצורה אחרת לגמרי. הייתי אומר שהגישה הבריאה ביותר היא למצוא בך רגש שהיה בזמן זה או אחר ממש, או כמעט, מודע. הרגש הזה הוא שרצית להיות חולה. נכון, לא רצית את ההשלכות השליליות - קיבלת הרבה יותר ממה שהתמקחת עליו. אבל רצית מחלה כפתרון של בעיה. מיותר לציין שזה לא פתרון אמיתי, אבל חשבת או הרגשת שכן. בחרת במחלה כמוצא. ואז הרצון הזה הלך לאיבוד בתת המודע, ואי הנעימות הפכה לבעלת משקל מכריע. ואז באה ההכרה שהפתרון התברר כשקרי והמשאלה המודעת לבריאות נותרה על פני השטח. אבל למעשה שני רצונות סותרים נלחמים זה בזה עמוק בפנים: המשאלה המודעת לבריאות והמשאלה הלא מודעת למחלה. בחלק הזה של הנפש שלך אתה עדיין מקווה שמה שאתה רוצה

יכול לקרות דרך המחלה שלך, או שאתה יכול לברוח מהיבטים לא נעימים מסוימים של החיים, על ידי בחירה לא מודעת להיות חולה. או שאתה מעניש את עצמך על רגשות אשם שונים על ידי שימוש בחולי כמוצא, חושב בכך להדוף עונש גדול יותר, בו אחרים יגרמו לך את זה ולא אתה לעצמך.

הגישה הטובה ביותר היא למצוא ולהביא למודע את החלק הזה בך שבוחר במחלה כפתרון למשהו שמטריד אותך. כשאתה מוצא את זה, אתה יכול להשלים עם זה. אם אתה יכול לשחזר את העבר ולהתאמץ לזכור את הרגע שבו התשוקה למחלה הייתה כמעט מודעת, תגשים חלק עיקרי מהחלק הזה של העבודה. במקביל, תוכל להסיר את הסיבה הפנימית למחלתך. אבל אתה חייב למצוא את הרצון המנוגד לזה המודע שלך, ולהיות מודע אליו. זה הצעד הראשון והגישה הקונסטרוקטיבית היחידה. זה לא נכון שאתה קורבן של כוחות לא מוחשיים בתוכך או מחוצה לך שאין לך שליטה עליהם. להיפך, אתה תמיד יכול למצוא בך את החלק הזה שבו ייחלת למחלה כפתרון, למרות שלא ייחלת לבעיות שהמחלה הביאה והילד בך לא יכול היה לצפות מראש.

שאלה: אז נכון לבקש עזרה בכל אמצעי אפשרי?

המדריך: בהחלט. אתה צריך לחפש את כל העזרה הפיזית האפשרית - וגם את העזרה הנפשית, הרוחנית והפסיכולוגית. הכל עובד בצמוד. שכבה אחת שזורה ומחוברת באחרת. צריך להילחם בזה מכל הצדדים.

שאלה: האם תסביר את המשמעות של שמירת קדושת השבת מול ההתחייבויות בנות זמנינו?

המדריך: לאמירה זו יש משמעויות רבות ברמות רבות. כאשר היא נאמרה במקור, לרמה החיצונית הייתה משמעות שונה מאוד מזו שיכולה להיות לה היום. בזמן שנאמרה הצהרה זו, אנשים היו בדרך כלל הרבה יותר גולמיים בהתפתחות שלהם. אם לא היו מודעים לקיומו של אלוהים שאליו יש להקדיש מחשבה והרגשה, לפחות במידה מסוימת, הטבע הנמוך שלהם היה משתלט עליהם יותר ממה שקרה בכל מקרה. כל חוק חיצוני הוא חובה ולכן זה לא רוחניות אמיתית. אבל החוק החיצוני הוא הכרח למי שהאינסטינקטים שלהם עדיין גולמיים, גסים.

במישור העמוק יותר, פירושו של ציווי זה הוא איזון בין הפעילויות של האדם. חלק מחיי של האדם חייב להיות מוקדש לחובותיו, לפרנסתו ולאחריותו, יהיו אשר יהיו. חלק מחיי של האדם צריך להיות מוקדש להתפתחות רוחנית. וחלק מזה להנאה ולרוגע. במילים אחרות, חייכם צריכים להיות הרמוניים גם בניסיון לחלק את הפעילויות שלכם באופן שווה כדי לא להיות חד-צדדיים. זה בריא לגוף ולנפש.

כיום לא יכולה להיות לחוק הזה אותה משמעות. "אני חייב לשמור שבת" יהיה כפייה. זה יהיה מעשה לא חופשי ושום דבר לא יושג. כולכם אמורים להיות מסוגלים לנהל את חייכם בצורה ההגיונית ביותר מנקודת מבט זו. כעת אתם מסוגלים להשתמש בשיקול הדעת והשכל הישר שלכם כדי למצוא את האיזון הנכון בין עבודה, התפתחות רוחנית, מנוחה והנאה. כולכם צריכים להיות מסוגלים לארגן את האיזון הזה בנפרד ולא להיצמד לכללים ולתקנות, אין נוקשות בשום כיוון, אלא בחירה חופשית בשימוש מושכל. אפשר לעבוד יתר על המידה ובכל זאת לשמור שבת. ייתכן והאחר לא שומר את השבת במובן הפנימי ונכשל בהתחייבויותיו. אין לחשוב על אלוהים רק ביום מסוים אחד. שום דבר לא חייב להיות "חובה", פחות מכל אלוהים.

שאלה: מה חושב העולם שלך על כך שהאדם הולך לירח ולכוכבי לכת אחרים?

המדריך: כפי שזה בר ישום לכל כך הרבה דברים, רק לעתים נדירות הדבר כשלעצמו הוא טוב או רע, מומלץ או לא מומלץ. השאלות נשארות תמיד: איך זה נעשה? מה המניעים? באיזה אופן ייעשה בזה שימוש, אם זה יצליח? מה הכיוון שהאנושות לוקחת עם הידע החדש שנרכש? הכל כלול בתשובות לשאלות אלו. אנחנו לא יכולים לומר שזה טוב או רע. התשובה תמיד תמונה בכיוון, במניעים, במטרה, בלמה ובאיך.

שאלה: איך אתה מרגיש לגבי המשך הבדיקות של אנרגיה אטומית?

המדריך: אנחנו, בעולם שלנו, מאוד נגד זה, כמוכן. זוהי אינדיקציה ברורה לכך שהמין האנושי עדיין לא למד להשתמש בתגליות אלה לשימוש מועיל. הם עדיין עסוקים בשימוש בהם בצורה הרסנית. כל עוד זה המצב, עצם ההצלחה שלהם תהיה המפלה שלהם. אם אותה תושייה, כוחות של תבונה וחומר היו משמשים כדי לפרוש את האנרגיה הזו בכיוון מועיל, זו יכולה היתה להיות תועלת עצומה עבור המין האנושי; אבל לא בדרך זו, לא ככה.

שאלה: תהיתי אם לכאב פיזי יש ערך רוחני ואיזה סוג של ערך אחר יכול להיות לו, במיוחד עם אנשים שמתים בייסורים. האם הם יכולים ליישם את החוויה הזו בצורה הרוחנית שלהם להמשך התפתחות?

המדריך: כמוכן שאפשר שרוחו של אדם תשתמש בחוויה ארצית בתחום עולם הרוח. זה קורה כל הזמן מכל הבחינות. לגבי כאב באופן מיוחד, זה תלוי בגישה. כאב כשלעצמו אינו מועיל בהכרח אם הגישה אינה מועילה, לפחות לא בזמן שהגישה הלא מועילה שוררת. כאשר אדם משנה את הגישה שלו, ניסיון העבר יהפוך לבעל ערך בדיעבד. אם לאדם יש גישה בריאה ומועילה לכאב - או לכל חוויה לא נעימה אחרת - הערך הוא עצום. הניסיון יהיה התרופה, כפי שציינתי לעתים קרובות כל כך. זה ייתן לכם הבנה של הסיבות הפנימיות לחוויה זו. זה יהפוך אתכם לחופשיים ויקדם את הצמיחה, העצמאות והאושר שלכם.

שאלה: אפשר לשאול, כמה אפשר לבקש מכם הרוחות בנוגע למחשבות של בני אדם אחרים? יש מישהו שאשמח לדעת עליו יותר, אשמח להבין. האם יכולים הרוחות לראות מה קורה ולספר לנו על כך כדי שנבין טוב יותר?

המדריך: אנחנו יכולים לראות, אבל זה יהיה מנוגד לחלוטין לחוק הרוחני לספר לך על זה. סיבה אחת היא שזו תהיה פגיעה בפרטיות וברצונו החופשי של האדם האחר. ייתכן שאדם זה לא ירצה להיות מובן על ידי אדם אחר ועשוי להחליט להתחבא מאחורי חומה. זו אולי לא החלטה נבונה, אבל יש לכבד אותה. סיבה נוספת היא שזה לא יוסיף לצמיחה שלך. אתה יכול לגלות את האינטואיציה, הרגישות והיכולת שלך להבין רק על ידי שתפתח את עצמך. זוהי הדרך הבריאה והטובה היחידה להשיג גישה להבנת אנשים אחרים, לגשר על חומת הפרדה. זה חייב לקרות באמצעות המאמצים שלך. אם הרוחות היו עושות את מה שאתה מציע, הן לא רק היו לא אֶתיות, אלא הן גם היו מחלישות אותך. ישנם חריגים מסוימים, אבל איך, מתי ומדוע יוצאים מן הכלל האלה מתרחשים, זה מסובך מכדי להיכנס לזה עכשיו. אבל אם זה יקרה אי פעם, יש לכך סיבה טובה ומוצדקת. אז זה יהיה מועיל לחלוטין.

שאלה: יש היום שתי תיאוריות בעולם. הם בלבטים. בעולם המדעי אומרים שהאדם הוא בעל חיים מפותח, התפתח מהדג דרך הדו-חיים והזוחלים לשלב היונקים של ימינו, והנה המין האנושי היום לאחר שני מיליארד שנים של התפתחות חיים על פני כדור הארץ. התיאוריה האחרת שעדיין מוחזקת על ידי אנשים דתיים אורתודוקסים היא שאלוהים ברא כל זן בפני עצמו על פני האדמה.

המדריך: דרך האבולוציה היא הנכונה. האבולוציה עוברת דרך מינרלים, חיה נמוכה יותר, צמח, חיה גבוהה יותר, ישות אנושית, ישות רוח. הסברתי את זה הרבה פעמים לחברים שלי. מאז הנפילה, הברואים התפצלו לחלקים רבים. ככל שהפיצול מתקדם יותר, כך ההתפתחות נמוכה יותר. ככל שההתפתחות מתקדמת יותר, כך נשאר פחות מהפיצול של ההווה המקורית; חלקיקי הנשמה נמסים יחד. אבל יש רוח בכל הברואים. יש רק פחות חומר רוח בצורות הנמוכות יותר. מבחינה זו, המדע קרוב יותר לאמת, למרות שהמדע מפרש אותה קצת אחרת. זה משאיר הרבה זוויות חשובות.

הערה: אפשר שאוסיף אולי שבהקשר זה נכון שבמקור, לפני הנפילה, כל רוח נבראה בנפרד. אבל בני אדם בהתגלמותם מתפתחים בטיפוס איטי מחדש מהנפילה?

המדריך: זה נכון.

חבריי היקרים ביותר, תבורכו כולכם ביום זה בשם אדוננו הקדוש, ישוע המשיח. לכו בעקבותיו כפי שהוא מובן בצורה נכונה, על ידי מציאת האמת הפנימית שלכם, על ידי התמודדות עם העצמי הפנימי ביותר שלכם, על ידי שחרור עצמכם מאי אמת, כך שתפתחו ישות חופשית ומאושרת, המסוגלת לתת חופש, אושר ואהבה לזולת. כי ככה אלוהים רוצה שתהיו, לא בסבל, לא בכאב, אלא באושר אמיתי. הוּי מבורכים, חבריי היקרים, הוּי באלוהים!

תרגום: חווה אילון

For information to find and participate in Pathwork activities world wide, please write:

The Pathwork Foundation
PO Box 6010
Charlottesville, VA 22906-6010, USA
Call: 1-800-PATHWORK, or
Visit: www.pathwork.org

The following notices are for your guidance in the use of the Pathwork® name and this lecture material.

Trademark/Service Mark

Pathwork® is a registered service mark owned by The Pathwork Foundation, and may not be used without the express written permission of the Foundation. The Foundation may, in its sole discretion, authorize use of the Pathwork® mark by other organizations or persons, such as affiliate organizations and chapters.

Copyright

The copyright of the Pathwork Guide material is the sole property of The Pathwork Foundation. This lecture may be reproduced, in compliance with the Foundation Trademark, Service Mark and Copyright Policy, but the text may not be altered or abbreviated in any way, nor may the copyright, trademark, service mark, or any other notices be removed. Recipients may be charged the cost of reproduction and distribution only.

Any person or organization using The Pathwork Foundation service mark or copyrighted material is deemed to have agreed to comply with the Foundation Trademark, Service Mark and Copyright Policy. To obtain information or a copy of this policy, please contact the Foundation.